

- 2) Articolul 8 alineatul (1) litera (c) din Decizia-cadru 2002/584, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299, trebuie interpretat în sensul că un mandat european de arestare trebuie considerat ca fiind nevalid din moment ce nu se întemeiază pe un „mandat [național] de arestare sau [pe] [orice] alt[ă] decizi[e] judiciar[ă] executori[e] având același efect”, în sensul acestei dispoziții. Această noțiune vizează măsurile naționale adoptate de o autoritate judiciară în vederea căutării și a arestării unei persoane care face obiectul urmăririi penale, în scopul de a o prezenta în fața unui judecător în vederea îndeplinirii actelor de procedură penală. Revine instanței de trimitere sarcina de a verifica dacă un act național de punere în mișcare a acțiunii penale, precum cel pe care se întemeiază mandatul european de arestare în discuție în litigiul principal, produce astfel de efecte juridice.
- 3) În lipsa unor dispoziții în legislația statului membru emitent care să prevadă o cale de atac jurisdicțională în scopul de a controla condițiile în care un mandat european de arestare a fost emis de o autoritate care, deși participă la administrarea justiției în acest stat membru, nu este ea însăși o instanță judecătorească, Decizia-cadru 2002/584, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299, citită în lumina dreptului la protecție jurisdicțională efectivă, garantat de articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie interpretată în sensul că permite instanței naționale sesizate cu o cale de atac având ca obiect contestarea legalității menținerii în detenție provizorie a unei persoane care a făcut obiectul unei predări în temeiul unui mandat european de arestare emis în temeiul unui act național care nu poate fi calificat drept „mandat [național] de arestare sau [...] [orice] alt[ă] decizi[e] judiciar[ă] executori [e] având același efect”, în sensul articolului 8 alineatul (1) litera (c) din această decizie-cadru, și în cadrul căreia se invocă un motiv întemeiat pe caracterul nevalid al acestui mandat european de arestare având în vedere dreptul Uniunii să se declare competentă să efectueze un astfel de control de validitate.

Decizia-cadru 2002/584, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299, citită în lumina dreptului la protecție jurisdicțională efectivă, garantat de articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale, trebuie interpretată în sensul că nu impune ca constatarea de către instanța națională potrivit căreia mandatul european de arestare în cauză a fost emis cu încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (c) din această decizie-cadru, în măsura în care nu se întemeiază pe un „mandat [național] de arestare sau [pe] [orice] alt[ă] decizi[e] judiciar[ă] executori[e] având același efect”, în sensul acestei dispoziții, să aibă drept consecință punerea în libertate a persoanei arestate preventiv după ce statul membru de executare a predat-o statului membru emitent. Prin urmare, revine instanței de trimitere sarcina de a decide, în conformitate cu dreptul său național, care sunt consecințele pe care lipsa unui astfel de act național, ca temei legal al mandatului european de arestare în cauză, le poate produce asupra deciziei de a menține sau nu persoana față de care se efectuează urmărirea penală în arest preventiv.

(¹) JO C 390, 16.11.2020.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Landesgericht Korneuburg (Austria) la 15 iunie 2020 –
Airhelp Limited/Austrian Airlines AG**

(Cauza C-264/20)

(2021/C 72/10)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landesgericht Korneuburg

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Airhelp Limited

Pârâtă: Austrian Airlines AG

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 (¹) trebuie interpretat în sensul că există o împrejurare excepțională atunci când un zbor este anulat ca urmare a faptului că o altă aeronavă, de la o poartă de îmbarcare situată în partea opusă, este împinsă înapoi, fiind astfel deteriorat un profundor al aeronavei prevăzute pentru zborul ulterior anulat?

- 2) Articolul 5 alineatul (3) și articolul 7 din acest regulament trebuie interpretate în sensul că operatorul efectiv de transport aerian care invocă existența unor împrejurări excepționale drept cauză a anulării zborului se poate întemeia pe motivul de exonerare prevăzut la articolul 5 alineatul (3) din acest regulament numai în cazul în care poate de asemenea demonstra că consecințele anulării pentru fiecare pasager nu ar fi putut fi evitate nici printr-o modificare a rezervării în sensul redirectionării cu un zbor alternativ?
- 3) O modificare a rezervării precum cea menționată la a doua întrebare trebuie să îndeplinească criteriile de timp sau de calitate mai precise, în special criteriile prevăzute la articolul 5 alineatul (1) litera (c) punctul (iii) sau la articolul 8 alineatul (1) literele (b) și (c) din regulamentul menționat?

Curtea de Justiție a Uniunii Europene (Camera a noua) se pronunță prin Ordonanța din 14 ianuarie 2021 după cum urmează:

- 1) Articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 trebuie interpretat în sensul că o coliziune între un profundor al unei aeronave în poziție de staționare și dispozitivul winglet al aeronavei unei alte companii aeriene, cauzată de deplasarea acesteia din urmă, se încadrează în sfera noțiunii de „împrejurări excepționale” în sensul acestei dispoziții.
- 2) Articolul 5 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 261/2004 trebuie interpretat în sensul că în cazul anulării, din cauza unei împrejurări excepționale, a unui zbor prevăzut inițial, faptul că un operator de transport aerian recurge la redirectionarea unui pasager prin intermediul unui zbor care îl determină pe acest pasager să ajungă în ziua următoare zilei prevăzute inițial constituie o „măsură rezonabilă” care îl exonerează pe acest operator de transport de obligația de compensare prevăzută la articolul 5 alineatul (1) litera (c) și la articolul 7 alineatul (1) din acest regulament, cu excepția cazului în care a existat o altă posibilitate de redirectionare directă sau indirectă printr-un zbor operat de el însuși sau de orice alt operator de transport aerian și care sosește la un orar mai puțin tardiv decât zborul următor al operatorului de transport aerian în cauză, în afara situației în care acesta din urmă dovedește că realizarea unei asemenea redirectionări ar constitui pentru el un sacrificiu care nu poate fi asumat în raport cu capacitățile întreprinderii sale la momentul relevant, aspect a cărui verificare este de competența instanței de trimitere.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 (JO 2004, L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218, rectificare în JO 2016, L 94, p. 17).

Recurs introdus la 2 iulie 2020 de Peter Sabo, Lesoochranárske zoskupenie VLK, Hasso Krull, 2 Celsius, Bernard Auric, Tony Lowes, Kent Roberson, Hiite Maja SA, Association de lutte contre toutes formes de Nuisance et de Pollutions sur les communes de Meyreuil et Gardanne (ALNP Meyreuil – Gardanne), Friends of the Irish Environment CLG împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a patra) din 6 mai 2020 în cauza T-141/19, Sabo și alții/Parlamentul și Consiliul

(Cauza C-297/20 P)

(2021/C 72/11)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurenți: Peter Sabo, Lesoochranárske zoskupenie VLK, Hasso Krull, 2 Celsius, Bernard Auric, Tony Lowes, Kent Roberson, Hiite Maja SA, Association de lutte contre toutes formes de Nuisance et de Pollutions sur les communes de Meyreuil et Gardanne (ALNP Meyreuil – Gardanne), Friends of the Irish Environment CLG (reprezentanți: R. Smith și C. Day, Solicitors, P. Lockley și B. Mitchell, Barristers și D. Wolfe QC)

Celelalte părți din procedură: Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene